

HALİT FAHRİ OZANSOY'UN VEZİN ÇİZGİSİ

Yrd. Doç. Dr. Abdullah ACEHAN

ÖZET

Halit Fahri Ozansoy'a göre; vezin şiirde araçtan başka bir şey değildir. Şiirde en önemli şey renk, ışık ve musiki'dir. Bununla birlikte şiir yazmaya aruzla başlamıştır. Aruz ve hece ölçüsü arasında çekimser davranmıştır. Kafiyesiz ve ölçüsüz aruzuda bırakamamıştır. Özellikle Cumhuriyetin ilanından sonra genellikle hece ölçüsünü tercih etmiş ve 354 şiir yazmıştır. Önceki dönemlerde aruzu tercih etmesinin arkandaki neden Onun tamamen Fecr-i Ati ve Servet-i Fânun şiirlerinin etkisinde kalmasındandır.

GİRİŞ

Halit Fahri Ozansoy 1891-1971 yılları arasında yaşamış şairlerimizdendir. Şairliği yanında tiyatro yazarlığı, tenkitçiliği tercümelediği bir sanatçıdır. Fakat Halit Fahri denince ilk akla gelen hiç şüphesiz şairliğidir. O döneminde yaşayan her şair gibi şiire aruzla başlamış hece ve serbest vezinle devam etmiştir. Halit Fahri'ye göre vezin "...şiirde yastadan başka bir şey değildir. Esas olan renk, zıya ve musiki'dir". Az önce de belirttiğimiz gibi şiire aruz ile başlamıştır. Fakat her konuda olduğu gibi vezin konusunda da tutarsız davranmış, aruz ile hece arasında zaman zaman gidip gelmeleri olmuştur. Şairlik hayatı boyunca ne aruzla ne de heceye bağlı kalmadığı gibi, arada serbest vezni de kullanmıştır. Özellikle Cumhuriyet'in ilanından sonra en çok tercih ettiği vezin 354 şiirle hecedir.

Yrd. Doç. Dr., Dumlupınar Üniversitesi Türk Dil ve Edebiyatı Bölümü,
Halit Fahri, Zavalı Sanat, Şiir Nedir, N: 9, 13 Mart 1335

İlk dönem şairlerinde aruzu tercih etme sebebi Fecr-i Ati ve Servet-i Fünun şairlerinin etkisi altında şiire başlamış olmasıdır.

Şiire 1912 yılında aruzla başlayan şâir, 21 Haziran 1917'de Şâirler Demeyi'nin de etkisiyle hece veznine geçer. Yine aynı yıl Gülhane Parkı'nda Ömer Seyfettin ile Orhan Seyfi arasında geçen bir konuşma onun hece veznini benimsemesinde etkili olur.² Ayrıca Yusuf Ziya'nın bir makalesinde, Baykuş'tan, "Damla damla kan gönül-lerde bir kerek, büyük bir çağlayan halini alan asırlar, artık aruzun bütün güzelliğini bütün ruhunu emdi, içti ve kendisiyle beraber alıp götürdü. Aruz vezni gençliğin bütün rengini, şirini mazinin dudaklarında porsutmuş bir ithyâr kadın kadar yorgun ve hasta... Onun hayata yegane vadettiği şey bir son nefestir ki, bunun da Halid Fahr Bey'in kalemiyle, iki ölü ile bir çılgın sayhaları toplanarak, meşum bir Baykuş fer-yadı halinde çıktığına kontuz" sözleriyle bahsetmesi Halit Fahri'nin heceye geçmesin-de etkili olur.³ |> t, \, { . U M A Ü I / . I n u .

Halit Fahri, Yeni Mecmua'da vezinle ilgili birbirinin devamı olan üç makale neşreder. İlk makalesinde aruz vezninin kusurlarını sayar ve bu veznin şâirleri fazla yorduğundan, yeknesaklığından, gramofon plağı gibi aynı şeyleri tekrar etmesinden şikayet eder.⁴ Aynı dergideki ikinci makalesinde hece vezninin yeknesak olmadığını ispata çalışır ve ritim meselesi üzerinde durur:

"Bir şiir ancak ritimli olmak şartıyla mevcuttur. Aksi takdirde bayağı bir eserdir. Fakat şiirdeki ritmin her şâire, hatta şâirin muhtelif zamanlardaki tehasüslerini gösteren her şiirine göre değişmesi, daima yeni, orjinal olması lazımdır. Halbuki aruz vezni bu hususta kısır, acizdir, zavallıdır. Aruzun ritimleri herşeyden evvel ithal edilmiştir. Şâir oraya ruhundan hiçbir beste koyamaz; çünkü beste hazır, güfteyi bekliyor. Hece vezni edebî ritimleri kabul edebilir. Aruz, karşı en büyük fâikhiyyet de budur. Hece, her şâirin ruhundan yeni, nâ-mahdud nağmeler alabilen, aruz ise mahdud nağmeleri dar göğsünde sıkıştırmış, hariçten başka hiçbir ses kabul ettirmek istemeyen; çünkü edemeyen bir zarfır... Bazı bu eski rûbabın tellerini okşamalıyız. Bu bir zevktir. Mazinin zevkidir. Fakat o rûbabın pash tellerinde parmaklarımız çok dolaşmamak ve yeni hayatı yeni bakır hislerini, derin fikirlerini terennüm edebilecek yegane alete koşmalı, onu ıslaha çalışmalıyız. O alet bugün dükkândan daha farklı nağmeler çıkarıyor" sözleriyle hece veznine dönülmesi ve bu veznin mutlaka ıslah edilmesi gerektiğini söyler.⁵ Üçüncü ve son makalesinde ise hece vezninin güzelliğine dair örnekler verir.'

Aruzu bu derece eleştiren Halit Fahri, Şâir Nedim dergisini çıkarmaya başladığı 1919 senesinde tekrar aruz veznine dönüş yapar. Bu dergide çıkan manzumelerin büyük bir kısmı aruz vezniyle yazılmıştır. Şâir mecmuasının sahibi ve yakın arkadaşı Yusuf Ziya, Halit Fahri'nin bu vezin hususundaki gödiş gelişlerinden dolayı "Çimdik" mahlasıyla bir şiir kaleme alır:

² ÖZGÜL Metin Kayahan, Halit Fahri Ozansoy, Kültür Bakanlığı Yayınları, s.15

³ (Baykuş manzum piyes olup aruz vezniyle kaleme alınmıştır.) Yusuf Ziya, Hilalin Gölgesinde, Türi Yurdu, N:8, C.12, 9 Haziran 1333

⁴

Halit Fahri, Yine Vezin Meselesi, Yeni Mecmua, N:57, 15 Ağustos 1334

Halit Fahri, Yine Vezin Meselesi, Yeni Mecmua, N:58, 22 Ağustos 1334

Halit Fahri, Yine Vezin Meselesi, Yeni Mecmua, N:59, 29 Ağustos 1334

"Ne kadar kahpestin hey zamane hey

Söz değiştirmiş Halit Falvi Bey

Paşa babasının çektür görgüsü

Yeni Mecmua'nın bu gönüllüsü

Yine eski dinin olmuş bendesi

Türkçe'ye uygunmuş aruzun sesi

Lazımdır muhalif bir edebiyat

Olsa da köhne nağmeler bayat

Şair itihaf'ın gölgesi imiş

Nedim bir muhalifülkesi imiş

Şüphesiz tecceddüd turfadır şimdi

O eski dergâhan kimdi müridi

Terkibli yazınız ornuk moda bu

Siz tülü sayınız eski garubu"

Millî Mücadele yıllarında Ömer Seyfettin, Tercüman gazetesinde "Şiir Bas-sa" adını taşıyan bir yazı neşreder.⁸ Ömer Seyfettin, makalesinde hece veznini millî eznimiz olarak kabul eder ve Halit Fahri'yi aruza geri dönmesinden dolayı da Hemekli Arif Hikmet'in halefi gösterir. Ömer Seyfettin'in bu yazısına Halit Fahri, "...naş nâş bir kaç hikaye çıkarmak fırsatı varken yazık değil mi böyle sapa yol-larda dolayarsınız" sözünü cevap verir ve kendisini Herseklî Arif Hikmet'in halefi göstermesine kızdığını belirtir.

Yusuf Ziya,onun bu iki vezin arasındaki gidip gelmelerine tepki göstermeye devam eder: "*Halit Falvi Bey gibi fırka siyasetlerine kapılarak bir sene evvel Yeni Mecmua müdürü Talat Bey'in hece veznine biat ettikten sonra, aradan kısa bir müddet geçince tekrar zamanın tahavvülâtına uyarak, Sabah gazetesi ser muharriri Ali Kemal Bey'in aruz veznine dönmekle hiç bir şey yapılamaz...siz istediğiniz gibi aruzdan heceye heceden aruza dolayıp durunuz. Yahuz pek azıtmayınız karşınızda biz vortz.*"

Hece vezninin etkilî olduğu bu dönemde Büyük Mecmua, "En Büyük Eseri Kim Yazdı?" adını taşıyan bir anket düzenler.⁹ Akşam gazetesi müsabakayı düzenleyenin Aşlyan şirketi olduğunu yazar.¹⁰ Ankette "*Tikret'in vefatından beri şiir*

⁸ Çimlik, Mecmualara Dair, Şiir Mec, N:6, 11 Kânun-ı Sâni 1335

⁹ Bütün aramalarımız rağmen Tercüman gazetesinde yayımlanan bu makaleyi elde edemedik. Makale, İstanbul ve Ankara kütüphanelerinde olmadığı gibi T.B.M.M. arşivinde de yoktur. Türk Edebiyatında Hece Aruz Tartışmaları üzerine çalışan Yard. Doç. Dr. Hasan Koca da bu makaleyi araştırmış fakat o da bizim gibi elde edememiştir: "...bu makale Tuna Toros'un şahsi arşivinde okuy Millî Kütüphane'nin hazırladığı Ömer Seyfettin arşivi için fotokopisi alınmak üzere Ankara'ya gönderilmiş, fakat işde okunmamıştır. Millî Kütüphane arşivi tanzim edilmemiş bulunduğundan, bu makale, oradan da elde edilme-miştir. Ankara'ya gönderilmeden önce Marmara Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Arş. Gör. Mustafa Argunşah'ın makalelerin bir fotokopisini aldığını öğrenmemize rağmen, Mustafa Argunşah'a şahsen müracaatımızda, kendisinde böyle bir fotokopinin bulunmadığını belirtmiştir". (Hasan Koca, Türk Edebiyatında Hece Aruz Tartışmaları, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara-1993, s.370).

¹⁰ Halit Fahri, Şiire Karşımayın, Şiir Nedim ,N:2, 23 Kânun-ı Sâni 1335

¹¹ Yusuf Ziya, Hafta Muhasebesi, Aruzdan Heceye, Heceden Aruza, Şiir,N.8,30 Kânun-ı Sâni 1335

¹² Büyük Mecmua En Büyük Eseri Kim Yazdı, Büyük Mecmua, N:1 1,18 Ağustos 1335

¹³ Edebiyat Alemi, Bir Anket Münasebetiyle, Akşam, 27 Eylül 1335

vadisinde manzum eser negreden şâirlerimiz şunlardır” diyerek on bir şâirin adı ve eserleri verilir. Halit Fahri'nin, Baykuş'u acem aruzu ifadesiyle anket listesinde beşinci sıradadır. Halit Fahri, her zaman olduğu gibi aruz veznine sonuna kadar bağlı kalamamış ve Peyam-ı Sabah gazetesinde yayınladığı makalesiyle tekrar heceye iltihak etmiştir:

“Ellerindeki vezni -aruz vezni- kalpten gelen samimi Türkçe'yi, tamamıyla ifade edemiyordu. İşte o zaman, hece vezni bütün şaşaaıyla kendini gösterdi. Vakti bu vezni henüz çok bakır çok iptidâî idi. Fakat buna mukabil samimi Türkçe'yi terennüm edecek yegâne vasıta idi. Altı yüz senedir en büyük şâirlerimiz yalnız Acem vezinlerini kullanır ve o vezinleri işlerken heri tarafta zavallı hece vezni saz şâirleriyle tekke nişinleri elinde kalmıştır. Böyle olmakla beraber yine halk onları dinlemiş onları alkışlamıştır... Tam ondört sene aruz ile ciltler doldurduğum halde, bugün ben de hecenin istikbalinden eminim. Bu münasebette şunu da söylemeliyim ki, aruza yine düşman olmadım. Fakat bundan sonrası için katıyken taraftar değilim...İddia ediyorum ki şimdiki hece şâirlerindeki ahenk, düne nispetle yüzde yüz kazanmıştır. Türk, nihayet şirde kendisini kendi zevkini bulabildi. Bundan sonra biz de de hakiki ve samimi bir edebiyat artık doğuyor demektir.”

Halit Fahri'nin bu yazısındaki “..hecenin istikbâlınden emînüm” sözüne ilk itiraz Mehmet Sadık'tan gelir. Mehmet Sadık “Eğer muharririn tam on üç sene aruz ile doldurduğu cilde biraz da üslup ve manzum girse idi, hecenin istikbâlıne karşı bu kadar ızhâr-ı emniyet etmezdi” cevabını verir.¹⁵ Mehmet Sadık,yazısının devamında Halit Fahri'nin önceden yayınladığı bazı makalelerinde aruzu övdüğünü, bu övgüden vazgeçmenin hocaya kızıp oruç yemeye benzediğini, edebî inkılap yapacak kişilere de bu durumun yakışmadığını söylediler. Makalesindeki

*Tebdîl-i meslek ettiremez ibtilâ bana
Gönltüm sebat arsasının kahramanıdır*

beautyile de kendisinin Halit Fahri gibi mütelevvin bir kişi olmadığını belirtir. Ayrıca Halit Fahri'nin makalesindeki “Türk nihayet şirde kendi sesini kendi zevkini bulabildi” sözüne de Türk edebiyatından örneklerle şu cevabı verir: “Acaba Türkün kendi sesi, kendi zevki şimdiki kadar nerede idi? Sonra bunları nereden bulabildi? Acaba Naci mektebine mensup yüzlerce güzidegân-ı edeb bu Türk mefhumundan hariç inidir? Abdülhak Hamid'de, Cenah'da, Fikret'te, Ali Kemal'de, Süleyman Nazif'te, Mehmet Akif'te Türk duygusu yok mu imiş? Yoksa muhâkemat-ı sâiremizde görüldüğü gibi Fahri Bey'in tahakkümât-ı cahilanesi mi Türk zevkini teşkil ediyor?”¹⁵

Arada aruz ile şiirler de kaleme almasına rağmen bir yıl sonra yayınladığı ve Faruk Nafiz'e ithaf ettiği “Aruza Veda” şiiri onun heceye devam ettiğini göstermes bakımından önemlidir:

¹⁵ Halit Fahri, Milli Zevle Doğu, Peyam-ı Sabah Edebi Nüsha, N.67-24,22 Kâmm-ı Sani 1336

Mehmet Sadık, Bir Muhâkemat-ı Edebiyye, Peyam-ı Sabah, N.26, 15 Şubat 1336

¹⁵ a.f.m

ARUZ'A VEDA

*İlk hasretiyile gençliğimin ilk elemeleri
Ey pash tellerinde gülen, ağlayan aruz
Ey eski dost,yâd edelim eski demleri
Mademki son sadâmı dağıtmış, yorulmuşuz*

*Anlat alevli bir çölün üstünde ansızın
Billur sesinle hıçkırarak doğduğun günü
Bin bir diyarda bin bir ilâhi güzel kızın
Anlat nasıl terennümün inletti gönülümü*

*Neydin gönülde şimdi ne oldun zavallı sen
Hıçkır benim de bari bu son gözli nâlemi
Timsalın asumanda ziyalarla işlenen
Bir pembe gül mü,yoksa bir altın phyâle mi*

*Akşam guruba karşı titen bir buhurdamın
Hüzünlüyle şahid olma nihayet zevaline
Iran yoluyla/zühre tacın, nağme kervanının
Şahane geldiğin gibi şahane git yine*

*Biz şimdi başka bir yeni ahenge bağlıyız
Aşık sazıyla geldi erenler bu meclise
Yalnız bugün senin gibi ölgün sedahıyız
Zira bu saz da parçalanır gülmek istese*

*İncitmeden rûbabım insafsız ellerin
Zalim temasıyla zamanın süemleri
Ah ayrılırken inleyerek pastı tellerin
Ey eski dost, yâd edelim eski demleri*

Fakat şâir, bu vedaya bazı kaynaklarda da belirtildiği gibi sonuna kadar sadık kalmamış, zaman zaman eski dostuna döndüğü de olmuştur.¹⁷ Halit Fahri'nin aruzdan bu ayrılışı şiirin dördüncü kıtasında belirtildiği gibi biraz zoraki olmuştur. Faruk Nafiz, Halit Fahri'nin kendisine ithaf ettiği bu şiirden sonraki şairliği için: "Gözde şâirimizin millî vezinde güllükçe tekamül ettiğini görüyoruz. Sönen Kandiller unvanlı son üç perdelik eseri bu iddiamıza کافی bir delildir. Halit Fahri, aruzda şahsiyet aradı; fakat hecede buldu" cümlesini sarfeder.¹⁸

Cenap Şahabettin'in, Hikmet Feridun'un düzenlediği "Aruz Veznine Dönmek Zamanı Artık Gelmiştir" anketinde, hece vezni için parmak hesabı gibi sözler sarfetmesi, o günlerde hececisi olan Halit Fahri'yi kızdırır.¹⁹ Bunun üzerine Halit Fahri, Varlık'ta düzenlenen başka bir anketteki "Niçin Hece Veznini Tercih Ediyorsunuz?" sorusuna "Çünkü, bu vezinde içimden sesini buluyorum. Aruzun bestesi hazır

Halit Fahri, Aruz'a Veda, Yarınlı, N.4,3 Teşrin-i Sâni 1337

Kenan Akyüz, Modern Türk Edebiyatının Ana Çizgileri. İnkilap ve Aka Yayınları. İstanbul-1994, s. 174

Faruk Nafiz, Gülistanlar Harabeleri, İleri Gaz. 12 Ağustos 1338

Hikmet Feridun, Aruz Veznine Dönmek Zamanı Artık Gelmiştir [Anket], Akşam, 4 Eylül 1933

plaklarına gıfte doldurmaktan zaten bıkmış usanmıştım... Sonra şu da var, hece vezni ile öztürkçe yazılır; aruz ile Osmanlıca... Aradaki farkı izaha lüzum yok. Çölden kurtulana niçin ormanların, suların gölgeliğini ve serinliğini seviyorsun, diye sorulur mu?" cevabını verir ve Cenap Şahabettin'e aruzun ahenk denilen kum kasırgasının kulaklarını hâlâ tikayıp tıkamadığının sorulmasını ister.²⁰

Ona göre Türkçeye en uygun vezin hecedir ve bu vezin için parmak hesabı denilmesine çok kızmaktadır. Bu parmak hesabıyla ilgili olarak Mehmet Behçet Yazar'a şu açıklamayı yapar:

"Bütün mütakâmil milletlerin edebiyatında bu ölçüylü görüyoruz. Aruz vezni Arabın ve Acemin olsun. Bir kere o vezin Türkçe'nin bünyesine hiç uygun değildir. Bunu izaha bile lüzum yok. Çünkü, öztürkçe kelimelerde imâle denen ve aruzda esas teşkil eden kelimeler bulamayız.- Bulsak bile bunlar dağ gibi pek mahdud bazı kelimelerdir. Bu vezin ki, Türkçe'nin eh samimi ifade vasıtalarından biri olan iktidârî fiilleri alamaz; ağlıyorum, yürüyüver diyemezsiniz. O vezin artık nasıl olur da Türk'ün şiir ölçüsü olabilir. Sonra uzun ve kısa hecelerin muayyen yerlerde tekrardan vücut bulan aruz vezninin ahenginde titirat vardır, yeknesaklık vardır. Bir kelimeye artistik bir vezin değildir. Bir gramofon plağı gibi döne döne hep aynı makamı çalar. Halbuki hece vezni bizzâtili ahenk değildir, şâir derûni sesleri duyabilen insandır ve o boş kalıba nağmeler koyar. Öldüğü gün de kendi onbir yahut on dört hecesini beraberinde götürür. Onun için bu vezne manasız gülünç bir tarzda parmak hesabı vezni diyenler en büyük hatayı işleyenlerdir."

Orhan Seyfi Orhon, 1944 yılında kaleme aldığı bir makalesinde Halit Fahri'nin aruzla tövbe ettiğini; fakat Faruk Nafiz'in bu vezinden tamamen vazgeçemediğini söyler.²¹ Gerçekten de Halit Fahri, Orhan Seyfi'nin de belirttiği gibi bu dönem şiirlerinde aruzı yok denecek kadar az kullanmıştır. Halit Fahri, Mustafa Baydar'a verdiği bir anket cevabında hece ile aruz arasında şu farkların olduğunu söyler:

"Aruzla en manasız sözleri müthiş bir musiki ile, üstad musikisi ile dinlemek kabildir. Ama hecede öyle değil. Çünkü hece başka bir kalıptır. İki vezin arasındaki fark da burada belli olur. Aruz, uzun ve kısa sözlerin muayyen yerlerde tekrarı ile ve pek az değişiklik göstererek sürüp gider. Tıpkı bestesi hazır plak gibi, içine sözlü ve gıfteyi siz koyacaksınız. Hecede ise besteyi siz yaratacaksınız gıfteyi de. Neden Yunus asırlardır dayanıyor? Çünkü onun iç sesleri yalnız kendisindedir. Böyle olduğu için 6+5'in dışında bir musiki'dir, parmak hesabı değil. Demekki hece vezni basitlik değil, iç sesleri bulabilmek kudretidir."²²

Hece veznini millî vezin olarak kabul ettiği gibi, estetik veznimiz olarak da görür. Halit Fahri'nin Paravan isimli şiir kitabını değerlendiren Mahmut Şevki de

²⁰ Halik Fahri, Aruz Hece Meselesi, Varlık, No:6, Teşrin-i Evvel 1933

Mehmet Behçet Yazar, Edebiyatçılarımız ve Türk Edebiyatı, Kanaat Kitabevi, İstanbul-1938, s. 161

²¹ Orhan Seyfi Orhon, Edebiyat Bakışı Hece mi, Aruz mu?, Çınaraltı, N:123, 29 Kasım-1 Sani 1944

²² Mustafa Baydar, Halit Fahri Omasoy Anlatıyor, Varlık, N: 496, 15 Şubat 1959

' ..gerek aruzu gerek heceyi millî benliğimize .uyduran, ona tam bir şekil veren beş ahiyet sayabilirsek onlardan biri de hiç şüphesiz Halit Fahri'dir" diyerek onu hem aruz hem hecede başanlı bulunduğunu söyler.²⁴

Halit Fahri,hece ve aruzun yanında serbest vezni de kullanmıştır.Fakat şâir, serbest veznin yaygınlaşmaya başladığı ilk yıllarda bu veznin aleyhindedir. Bu vezin için "neşri imkansız olan vezinsiz, kaftyesiz, çocukça heves mahsulü yazılardır" gibi sözler sarfeder.²⁵ Fakat zamanla bu çocukça bulduğu, vezni, kendisi de kullanmaya başlar. Serbest vezinde aşırılığa taraftar olmadığı için Orhan Veli'yi ve Orhan Veli muakkiplerini sevmemektedir: "Mısrada ne eskityi ratsız bir şekilde tekrarlamak ne de yenilik yapacağım diye bütün sanat mabetlerini, sütun ve heykellerini kırmak lazım. Bunun ikisinin ortası, sadece kendi"²⁶
özünüz il arar.

Halit Fahri'nin vezindeki tutarsızlığı şairliğinin son yıllarına kadar devam etmiştir. Çünkü 1966 yılında aruz vezni ile yazılmış şiirlerine de rastladığımız gibi²⁷ aynı yıl, aynı dergide serbest vezin²⁸ ve hece ile kaleme alınmış şiirleri de mevcuttur.

Halit Fahri, şiir kitaplarında 294, dergi ve gazetelerde 313 tane olmak üzere toplam 607 şiir yayınlamıştır. Bu şiirlerinden 354 tanesi heceyle, 148 tanesi aruzla, 105 tanesi de serbest vezinde kaleme almıştır.²⁹ Hece vezninde en çok 135 şiirle 7+7'yi ikinci olarak 129 şiirle 6+5'i kullanmıştır. En az tercih ettiği kalıp ise 9'ludur.

Aruz vezninde ise en çok 24 şiirle Fe i lâ tün/Me fâ i lün/Fei lün,ikinci olarak 23 şiirle Mef ölü/Fâ i lâ tü/Me fâ i lü/Fa i lün kalıbını kullanmıştır. En az kullanılan aruz kalıbı ise Müf te i lün/Müfte i lün'dür.

KAYNAKÇA

- Büyük Mecmua En Büyük Eseri Kim Yazdı, Büyük Mecmua, 18 Ağustos 1335
Çimdik, Mecmualara Dair, No; 6 11 Kanun-i Sani 1335
Edebiyat Alemi, Bir Anket Muhasebeciyle, Akşam 27 Eylül 1335
Faruk Nafiz, Güllistaçlar Harabeleri, İleri Gaz 12 Ağustos 1338
Halit Fahri, Genç İstidatlar Karşısında Umumi Birkaç Mülâhaza, Serveti Fünun 14 Nisan 1927
Halit Fahri, Şiire Karşımayın, Şair Necim, Kanun-i Sani 1335

²⁴ Muhtızat Şevki, Paravan, Fikirler, N:50,15 Mart 1930

Halit Fahri, "Genç İstidatlar Karşısında Umumi Bir Kaç Mülâhaza", Servet-i Fünun,N:1600,14 Nisan 1927

•• OZANSOY Halit Fahri, Edebiyat ve Sanat Aleminde, Barış Dünyası,N.5,3 Mart 1944

• OZANSOY Halit Fahri, Sayfıyeler , Hisar, N:36-1 11, Aralık-1966

•• OZANSOY Halit Fahri, "Kar Yağıyor". Hayat, N:30,Haziran-1966

^ OZANSOY Halit Fahri, Albert Samain Akşamı, Hayat, N:27,Haziran-1966

Bu rakamlardan hareketle Halit Fahri'nin şiirlerinin % 58'ini heceyle, %25'ini aruzla,%17'sini de serbest vezinle kaleme aldığını anlıyoruz.

- Halit Fahri, *Yine Vezin Meselesi*, Yeni Mecmua, 15 Ağustos 1334
Halit Fahri, *Yine Vezin Meselesi*, Yeni Mecmua, 22 Ağustos 1334
Halit Fahri, *Yine Vezin Meselesi*, Yeni Mecmua, 29 Ağustos 1334
Halit Fahri, *Zavallı Sanat*, Şair Nedim, 13 Mart 1335
Halit Fahri, *Anız Meselesi*, Teşrin-i Evvel 1335
Mahmut Şevki, *Paravan Fikirler*, 15 Mart 1930
Mustafa Bayıralar, *Halit Fahri Ozansoy Anlatıyor*, 15 Mart 1959